

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinje J. Ž. predsjednice vijeća, D. K. člana vijeća i suca izvjestitelja, M. P. članice vijeća, D. M. člana vijeća i I. V. člana vijeća, u upravnom sporu tužitelja Atlantic Grupa d.d. Zagreb, Miramarska 23, kojeg zastupa N. V., član uprave, a njega mr. sc. I. P., odvjetnik u Odvjetničkom društvu Grubeša & partneri iz Zagreba, Iblerov trg 10/V, protiv tuženika Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga, Zagreb, Miramarska 24b, radi nadzora primjene odredbi Zakona o preuzimanju dioničkih društava u svezi postupaka odobrenja objavljivanja ponude za preuzimanje društva Kalničke Vode Bio Natura d.d. Križevci, odlučujući o zahtjevu za izvanredno preispitivanje zakonitosti pravomoćne presude Državnog odvjetništva Republike Hrvatske poslovni broj GZ-DO-12/2014-4 od 17. ožujka 2014., protiv presude Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Us-8653/2011-11 od 13. studenog 2013., u sjednici održanoj 9. srpnja 2019.,

p r e s u d i o j e:

Zahtjev za izvanredno preispitivanje zakonitosti pravomoćne presude se usvaja, preinačuje se presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Us- 8653/201 1-11 od 13. studenog 2013. i sudi: Uvažava se tužba i poništava rješenje tuženika - Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga, Klasa: UP/I-451-04/10-10/25, Ur. broj: 326-321-11-119 od t4. srpnja 2011. i postupak obustavlja.

Obrazloženje

Pobijanom presudom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Us- 8653/201 1-11 od 13. studenog 2013., u upravnom sporu, odbijena je tužba tužitelja protiv rješenja tuženog tijela Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga (dalje: HANFA), Klasa: UP/I-451-04/10-10/25, Ur. broj: 326-321-11-119 od 14. srpnja 2011., kojim je naloženo tužitelju da u roku od 90 dana od primitka tog rješenja osobama na čijim su računima vrijednosnih papira u sustavu Središnjeg klirinškog depozitarnog društva d.d. Zagreb, na dan 23. prosinca 2010. bile ubilježene dionice društva Kalničke vode Bio Natura d.d. Križevci, isplati iznos od 89,32 kn po svakoj ubilježenoj dionici i to osobama od br. 1. do 131. koje su imenom i prezimenom naznačene u izreci tog rješenja.

Protiv te je presude Državno odvjetništvo Republike Hrvatske, na temelju odredbe članka 78. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj 20/10, 143/12, 152/14 i 94/16 - dalje: ZUS) podnijelo zahtjev za izvanredno preispitivanje pravomoćne presude zbog povrede zakona i predložilo Vrhovnom sudu Republike Hrvatske prihvatiti zahtjev na način da se preinači presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, uvaži tužba i poništiti prije naznačeno rješenje tuženika.

Tuženik je u odgovoru na zahtjev za izvanredno preispitivanje osporio sve navode Državnog odvjetništva Republike Hrvatske i predložio da se zahtjev odbije.

Podneskom od 21. svibnja 2014. tužitelj se očitovao na zahtjev za izvanredno preispitivanje te se u cijelosti pridružio razlozima podnositelja zahtjeva, ujedno predlaže prihvaćanje zahtjeva i poništenje pobijanog rješenja.

Zahtjev za izvanredno preispitivanje zakonitosti pravomoćne presude je osnovan.

Sukladno odredbi članka 78. stavak 6. ZUS-a pobijana presuda ispitana je samo u granicama zahtjeva za izvanredno preispitivanje zakonitosti.

U zahtjevu za izvanredno preispitivanje zakonitosti u bitnome se navodi - da je pobijana presuda protivna odredbama članka 48. Zakona o preuzimanju dioničkih društava („Narodne novine“, broj 109/07, 36/09, 108/12, 90/13, 99/13 i 148/13 - u daljnjem tekstu: ZPDD) odredbama članka 300.k stavak 1. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“, broj 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 125/11, 152/11- proč.tekst, 111/12, 68/13, 110/15 i 40/19 - u daljnjem tekstu: ZTD), ali i odredbama članka 2. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj 47/09 - dalje: ZUP).

U tom se smislu u zahtjevu ističe da je tuženik rješenjem Klasa: UP/I-451-04/10- 10/21, Ur. broj: 326-111-11-19 od 14. srpnja 2011., obustavio upravni postupak odobrenja objavljivanja ponude za preuzimanje društva Kalničke vode Bio Natura d.d. Križevci, pokrenut povodom zahtjeva tužitelja. Međutim, istog dana, pozivajući se na odredbe članka 47. i 48. ZPDD-a, daje naložio tužitelju isplatu prije naznačenog iznosa po svakoj ubilježenoj dionici i to temeljem nagodbe koja je sklopljena između Ciljnog društva i 35 manjinskih dioničara, u parničnom postupku povodom tužbe za pobijanje odluke o prijenosu manjinskih dioničara. Podnositelj zahtjeva tvrdi da tuženik, nakon što je već obustavio upravni postupak odobrenja objavljivanja ponude za preuzimanje, više nije mogao postupati prema ZPDD-u, budući da je razlog za odobrenje preuzimanja otpao i upravni postupak bio obustavljen., dakle, daje pobijano rješenje doneseno protivno zakonu povodom upravnog postupka koji je već bio obustavljen. Pritom se tvrdi da je pobijano rješenje tuženika protivno odredbama članka 300.k ZTD-a jer da je tuženik, u upravnom postupku odlučivao o stvari iz sudske nadležnosti, što daje ujedno i povreda članka 2. ZUP-a kao i razlog za oglašavanje rješenja ništavim u smislu članka 128. ZUP-a. U zahtjevu se u tom pravcu navodi daje u konkretnom slučaju 35 manjinskih dioničara povuklo tužbu kojom su pobijali odluke glavne skupštine o prijenosu manjinskih dionica. Povlačenje tužbe da je uslijedilo nakon što je sklopljena izvansudska nagodba kojom su tužitelji iz te parnice i Ciljno društvo riješili cjelokupni sporni odnos pa tako i visinu otpremnine za prenesene dionice. Cilj te nagodbe da nije bilo utvrđivanje primjerene otkupnine (koja bi se primjenjivala i na sve druge dioničare) nego rješavanje spornog odnosa nastalog povodom tužbe radi pobijanja odluke glavne skupštine i sve u cilju da se čim prije ta odluka provede u sudskom registru. Zato da se tako utvrđen iznos ne može smatrati primjerenom naknadom u smislu članka 300.k ZTD-a, koja bi pripadala ostalim manjinskim dioničarima koji nisu pokrenuli parnični postupak, s tim da tuženik nije bio ovlašten u upravnom postupku utvrđivati primjerenu cijenu za dionice koje su već bile prenesene na glavnog dioničara Atlantic Grupu d.d. Zagreb, nego da je to isključiva nadležnost suda.

U odgovoru na zahtjev tuženik tvrdi, kao prvo da je upravni postupak povodom zahtjeva tužitelja za odobrenje objavljivanja ponude za preuzimanje ciljnog društva obustavljen jer je prijenosom dionica manjinskih dioničara na ponuditelja isti postao jedini dioničar Ciljnog društva, a provođenjem statusne promjene pripajanja ciljnog društva društvu Cedevita d.o.o. Zagreb, ciljno društvo je prestalo postojati pa je u upravnom postupku utvrđeno da ne postoje pravne pretpostavke za daljnje vođenje postupka odobrenja objavljivanja ponude za preuzimanje ciljnog društva. Obustava upravnog postupka u vezi sa zahtjevom za odobrenje objavljivanja ponude za preuzimanje da ni na koji način ne priječi nego da upravo suprotno, nalaže tuženiku poduzimanje odgovarajućih nadzornih mjera, koje da kad je to potrebno, omogućavaju zakonitu provedbu postupka preuzimanja koji je strogo uređen ZPDD-om i koje nadzorne mjere tuženik donosi u drugim postupcima, a ne u postupku povodom zahtjeva za odobrenjem objavljivanja ponude za preuzimanje. Upravni postupak po zahtjevu za odobrenje objavljivanja ponude za preuzimanje (u redovnom postupku) da počinje podnošenjem odgovarajućeg zahtjeva i propisane dokumentacije, a okončava donošenjem rješenja kojim se zahtjev, ili odobrava, ili odbija. Nakon donošenja rješenja kojim tuženik odobrava zahtjev da slijedi niz radnji ili obveza koje je ponuditelj dužan provesti, a koje radnje ili obveze tuženik nadzire u smislu članka 47. stavak 1. ZPDD-a s tim daje tuženik dužan u postupku nadzora reagirati odgovarajućom nadzornom mjerom u smislu članka 48. ZPDD-a, donesenom po naravi stvari u posebnom upravnom postupku, ako i kada je to potrebno. U slučaju odbijanja zahtjeva da je tuženik ovlašten i dužan, kao nadzornu mjeru u smislu članka 48. ZPDD-a, donijeti rješenje kojim nalaže podnošenje zahtjeva za odobrenje i objavljivanje ponude za preuzimanje, kako bi u zakonito provedenom postupku ostali dioničari imali mogućnost pod zakonskim uvjetima pohraniti dionice sukladno uvjetima prethodno odobrene ponude za preuzimanje. Prema tome, tvrdi da se konkretna nadzorna mjera donosi u samostalnom i odvojenom upravnom postupku koji se vodi neovisno o tome što je prethodno okončan postupak povodom zahtjeva za odobrenje objavljivanja ponude za preuzimanje.

Kao drugo, tuženik u svom odgovoru na zahtjev za izvanredno preispitivanje navodi da nije odlučivao o stvari iz sudske nadležnosti jer daje Agencija samo ispravila nezakonitost iz postupka preuzimanja, a ne iz sudskog postupka koji je proveo nadležni sud u skladu sa ZTD-om, što da je vidljivo iz pobijanog rješenja. U bitnome, ističe da je svrha predmetne nagodbe bila upravo utvrđivanje primjerene otpremnine, a ne nikakvog „cjelokupnog spornog odnosa nastalog povodom tužbe“ (što god ovo značilo). Naravno, ne u korist svih dioničara, niti tuženik tvrdi to na bilo kojem mjestu u svom rješenju, niti je utvrđivao otpremninu u smislu ZTD-a.

Pobijanim rješenjem, Klasa: UP/I-451 -04/10-10/25, Ur. broj. 326-321-11-119 od 14. srpnja 2011., u

točki 1. izreke tuženik je, pozivajući se na odredbe članka 47. stavaka 1. i članka 48. stavka 1, 2. i 3. točka 5. ZPDD-a, u predmetu nadzora primjene odredbi ZPDD-a u svezi postupka odobrenja objavljivanja ponude za preuzimanje društva Kalničke vode Bio Natura d.d. Križevci, Bjelovarska 4, naloženo je tužitelju da u roku od 90 dana od dana primitka tog rješenja, poimenično navedenim osobama (od red. br. 1. do 131.) na čijim su računima u sustavu Središnjeg klirinškog depozitarnog društva d.d. na dan 23. prosinca 2010. bile ubilježene dionice društva Kalničke vode Bio Natura d.d. isplati iznos od 89,32 kn po svakoj ubilježenoj dionici. U točkama 2. i 3. izreke tog rješenja naloženo je tužitelju da bez odgode dostavi tuženiku dokaz o izvršenju radnje iz točke 1. izreke, kao i da imenovanim osobama dostavi navedeno rješenje. Točka 4. izreke odnosi se na plaćanje administrativne pristojbe u korist državnog proračuna i naknade u korist tuženika, dok je točkom 5. izreke riješeno da će se navedeno rješenje objaviti u „Narodnim novinama“.

Nije sporno te proizlazi iz pobijane odluke daje rješenjem tuženika Klasa. UP/I-451- 04/10-10/21, Ur. broj: 326-111-11-19 od 14. srpnja 2011., upravni postupak odobrenja objavljivanja ponude za preuzimanje društva Kalničke vode Bio Natura d.d., pokrenut povodom zahtjeva tužitelja, obustavljen jer je provođenjem statusne promjene pripajanja ciljnog društva društvu Cedevita d.o.o. Zagreb, ciljno društvo prestalo postojati pa u smislu odredbi ZPDD-a više ne postoje pretpostavke za vođenje odnosnog postupka.

Prema obrazloženju iz pobijane odluke, u konkretnom postupku preuzimanja tužitelj je stekao dionice Kalničke vode Bio Natura d.d., rješenjem Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj Tt-10/1950-5, upisom prijenosa tih dionica na glavnog dioničara tužitelja, odnosno Atlantic Grupu d.d., dana 24. prosinca 2010.

Odbijajući tužbu u ovoj upravnoj stvari, u pobijanoj presudi Visoki upravni sud Republike Hrvatske u bitnome ističe da je tužitelj naknadno, nakon nastanka obveze objavljivanja ponude za preuzimanje ciljnog društva stjecao dionice tog društva po cijeni višoj od cijene po kojoj je stjecao dionice u razdoblju od godine dana prije nastanka obveze (7,70 kn) pa je primjenom odredbe članka 16. stavka 5. ZPDD-a, tužitelj u ponudi za preuzimanje bio dužan ponuditi višu od navedene cijene, odnosno bio je obvezan za preostale dionice ciljnog društva koje ne drži ponuditi cijenu u iznosu od 89,32 kn po dionici. U obrazloženju te odluke navodi se daje tuženo tijelo sukladno odredbama članka 47. ZPDD-a ovlašteno nadzirati primjenu tog zakona, te daje na temelju članka 48. stavka 1 i 3. točke 5. ZPDD-a, ovlašteno donijeti i druge mjere s ciljem uklanjanja utvrđenih nezakonitosti, uz zaključak da u ovom slučaju nije donesena odluka iz sudske nadležnosti budući da je tuženo tijelo, provodeći postupak nadzora i izričući odnosne mjere, postupalo u okviru svojih zakonskih ovlaštenja.

Slijedom navedenog, polazeći od sadržaja zahtjeva za izvanredno preispitivanje pravomoćne presude, u ovom je predmetu sporno - je li tuženik bio ovlašten (i mogao) postupati na način kako je to uradio u pobijanom rješenju, odnosno primjenom odredbi iz članka 47. i 48. ZPDD-a kad je postupak odobrenja objavljivanja ponude za preuzimanje društva Kalničke vode Bio Natura d.d., rješenjem samog tuženika već bio obustavljen, kao i da li je tuženik pobijanim rješenjem zapravo odlučivao u stvari iz sudske nadležnosti.

Člankom 1. ZPDD-a, propisano je da se tim Zakonom uređuju uvjeti za davanje ponude za preuzimanje ciljnih društava, postupak preuzimanja, prava i obveze sudionika u postupku preuzimanja te nadzor postupka preuzimanja ciljnih društava.

Člankom 47. ZPDD-a, propisane su ovlasti tuženika, kao Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga (skraćeno: HANFA), koja na temelju tih odredbi provodi nadzor nad primjenom odredaba ZPDD-a.

Pritom su člankom 48. ZPDD-a propisane slijedeće nadzorne mjere tuženog tijela:

(1) Kada utvrdi nepravilnosti i/ili nezakonitosti Agencija će rješenjem naložiti poduzimanje radnji koje pridonose uspostavljanju zakonitosti, odnosno izreći mjeru propisanu ovim Zakonom.

(2) Agencija će rješenjem odrediti rok za izvršenje te dostavljanje dokaza o učinjenom.

(3) Kada utvrdi nepravilnosti i/ili nezakonnosti Agencija će:

1. utvrditi postojanje obveze objavljivanja ponude za preuzimanje, te naložiti poduzimanje radnji radi objavljivanja ponude za preuzimanje,
2. naložiti izmjenu, dopunu ili povlačenje ponude za preuzimanje,
3. zatražiti dostavljanje ili objavljivanje dodatnih podataka i/ili informacija, očitovanja, obavijesti ili ispravaka u svezi s ponudom za preuzimanje,
4. proglasiti ponudu za preuzimanje nevažećom,
5. donijeti druge mjere koje su potrebne radi uklanjanja posljedica koje su nastale izvršenjem ili propuštanjem radnji,
6. javno objaviti sve poduzete mjere i sankcije koje su izrečene radi utvrđenih nepravilnosti i/ili nezakonnosti.

(4) Sve poduzete mjere iz stavka 3. ovoga članka, Agencija će dostaviti ciljnom društvu, dioničarima putem ciljnog društva, odnosno, depozitaru, burzi i uređenom javnom tržištu na kojem je odobreno trgovanje dionicama ciljnog društva.

(5) Ako ponuditelj ne postupi u skladu s rješenjem Agencije iz stavka 1. ovoga članka, Agencija može novim rješenjem izreći novu ili istu mjeru.“

U odgovoru na zahtjev za izvanredno preispitivanje tuženik tvrdi da obustava upravnog postupka u vezi sa zahtjevom za odobrenje objavljivanja ponude za preuzimanje ni na koji način ne priječi nego da upravo suprotno, nalaže tuženiku poduzimanje odgovarajućih nadzornih mjera, koje da kad je to potrebno, omogućavaju zakonitu provedbu postupka preuzimanja koji je strogo uređen ZPDD-om i koje nadzorne mjere tuženik donosi u drugim postupcima, a ne u postupku povodom zahtjeva za odobrenjem objavljivanja ponude za preuzimanje.

Međutim, takva je tvrdnja već na prvi pogled protivna uvodu pobijanog rješenja jer je ono doneseno, kako je to tamo izrijekom navedeno - u postupku „nadzora primjene odredbi ZPDD-a u svezi postupka odobrenja objavljivanja ponude za preuzimanje društva Kalničke vode Bio Natura d.d., dakle, pobijano rješenje je doneseno u postupku odobrenja objavljivanja ponude za preuzimanje, a ne u nekom drugom i samostalnom upravnom postupku. Imajući na umu opće odredbe iz članka 1. i članka 3. stavak 1. ZPDD-a, kao i sadržaj cjelokupnog propisa, te posebno odredbe iz članka 47. i članka 48. ZPDD-a, tuženik ima ovlaštenje donositi nadzorne mjere, kao u ovom slučaju, ali isključivo u upravnom postupku odobrenja objavljivanja ponude za preuzimanje ciljnog društva, međutim, izvan tog postupka ili kad je taj postupak obustavljen i završen, tuženik više nema takvih ovlaštenja. Uostalom, da je tuženik nadležan za nadzor primjene ZPDD-a isključivo u postojećem postupku preuzimanja, ali ne izvan toga, proizlazi (primjerice) još iz članka 57. i prijelazne odredbe članka 61. ZPDD-a, u kojima se postupak tuženikova nadzora izrijekom jasno veže (samo) uz mjere u postupku preuzimanja povodom zahtjeva za odobrenje objavljivanja ponude za preuzimanje.

U dijelu pobijane odluke koji se odnosi na odgovor na tužbu, tuženik navodi - da su dioničari bili nezadovoljni iznosom otpremnine, pa iako su na to bili ovlašteni, a s obzirom na nezadovoljstvo iznosom otpremnine, da nitko od dioničara - tužitelja nije prije podnošenja navedene tužbe, a niti naknadno, pokrenuo postupak za utvrđivanje primjerene otpremnine. Unatoč nezadovoljstvu ponuđenim iznosom otpremnine (7,70 kn po dionici) i činjenici da su jedino navedenom tužbom mogli onemogućiti prijenos dionica manjinskih dioničara na tužitelja i pripajanje ciljnog društva društvu Cedevita d.o.o. (kako je tužitelj planirao), da su tužitelj i ipak povukli tužbu i time omogućili tužitelju da stekne dionice ciljnog društva.

Slijedom toga, pobijanom odlukom nepravilno je „ozakonjeno“ pobijano rješenje tuženog tijela koje je, iako u odgovoru na tužbu samo ističe da se pobijanim rješenjem nije ulazilo u primjerenost otpremnine (jer da to nije u njegovoj nadležnosti), postupalo upravo suprotno budući da je nakon obustavljanja postupka odobrenja objavljivanja ponude za preuzimanje, po službenoj dužnosti u upravnom postupku odredilo primjerenu cijenu za dionice nakon što su one već bile prenesene.

Zaštita manjinskih dioničara prema odredbama članka 16. stavak 2. i 5. i članka 40. te članka 48. stavak 1. i 3. točka 5. ZPDD-a, na koje se odredbe poziva pobijano rješenje, može se ostvarivati nadzorom tuženika i to samo unutar postojećeg postupka preuzimanja (kojim se utječe na prava i obveze sudionika u postupku preuzimanja), kako je to jasno propisano općim odredbama ZPDD-a. U tom je smislu sve drugo što se u zaštiti manjinskih dioničara moglo poduzeti izvan postupka odobrenja objavljivanja ponude za preuzimanje, u nadležnosti je suda i stvar je dispozicije samih dioničara (članak 300.k ZTD).

Prema tome, kada je tuženik svojim rješenjem već jednom pravilno ustvrdio da ne postoje pravne pretpostavke za daljnje vođenje predmetnog postupka odobrenja objavljivanja ponude za preuzimanje ciljnog društva, tada nije mogao zakonito, tj. istog dana ujedno donijeti i mjere kojima se intervenira u ponudu za preuzimanje u odnosu na koju, prema ocjeni samog tuženika, više nisu postojale pretpostavke za vođenje postupka njezinog odobrenja. Slijedom toga, navedena je intervencija pravno zakašnjela i u sebi sadrži elemente nedopuštene retroaktivnosti u već stečena prava sudionika u postupku preuzimanja.

Iz tog se razloga zahtjev za izvanredno preispitivanje pravomoćne presude u ovom slučaju u odnosu na prvo pravno pitanje koje se tiče ovlaštenja tuženika u primjeni odredbi ZPDD-a, bez daljnjega ukazuje osnovanim, stoga je u konkretnom slučaju donošenjem pobijanog rješenja povrijeđen zakon, što je već samo po sebi dovoljan i odlučan razlog za poništenje pobijanog rješenja.

Osnovano se u zahtjevu za izvanredno preispitivanje tvrdi i da je pobijanim rješenjem tuženik, protivno odredbama ZPDD-a te članka 300.k ZTD-a, donošenjem pobijanog rješenja neovlašteno utvrđivao primjerenu cijenu za dionice nakon što su one već bile prenesene na glavnog dioničara Atlantic Grupu d.d. Zagreb.

U zahtjevu za izvanredno preispitivanje kao i u sadržaju pobijane odluke, navodi se da su u konkretnom slučaju 35 manjinskih dioničara s jedne strane, te ciljno društvo sklopili izvansudsku nagodbu na temelju koje su manjinski dioničari povukli tužbu. Tom tužbom da su manjinski dioničari (njih 35) tražili pobijanje odluke glavne skupštine o prijenosu manjinskih dionica. Tijekom tog postupka da je sklopljena izvansudska nagodba kojom su navedeni tužitelji i ciljno društvo riješili sporni odnos, uz ostalo, i visinu otpremnine za prenesene dionice. Cilj nagodbe, prema mišljenju podnositelja zahtjeva, da nije bilo utvrđivanje primjerene otpremnine u smislu članka 300.k ZTD-a koja bi se primjenjivala i na sve druge manjinske dioničare, nego okončanje spora nastalog povodom tužbe radi pobijanja odluke glavne skupštine sve sa ciljem da se čim prije provede navedena odluka u sudskom registru.

Prema mjerodavnim odredbama članka 300.k ZTD-a, odluka o prijenosu dionica ne može se pobijati tužbom zbog toga što iznos otpremnine koji je odredio glavni dioničar nije primjeren, naime, ako iznos otpremnine nije primjeren, odredit će ga na zahtjev manjinskog dioničara trgovački sud u izvanpamičnom postupku, s tim da odluka suda o visini otpremnine djeluje prema svim manjinskim dioničarima neovisno o tome jesu li sudjelovali u postupku u kojemu je određena.

Slijedom navedenog, ako je u postupku preuzimanja (možebitno) došlo do povrede obveze glavnog dioničara na zakonito postupanje prema svim manjinskim dioničarima, primjereni iznos otpremnine može odrediti isključivo trgovački sud u izvanpamičnom postupku na zahtjev manjinskog dioničara.

To drugim riječima znači da u ovakvom slučaju postoji pravni put za učinkovitu zaštitu svih manjinskih dioničara. Postupajući kao u pobijanom rješenju tuženo tijelo je, nakon što su dionice već prenesene na glavnog dioničara, protivno odredbama članka 300.k ZTD-a, u upravnom postupku zapravo utvrdilo primjerenu cijenu za dionice koja se primjenjuje i na sve druge manjinske dioničare. Time je tuženik, kako se to pravilno navodi u zahtjevu za izvanredno preispitivanje, u tom dijelu doista odlučivao u stvari iz nadležnosti (trgovačkog) suda.

Iz navedenih je razloga, na temelju članka 78. stavak 8. ZUS-a, valjalo usvojiti zahtjev za izvanredno preispitivanje zakonitosti, preinačiti pobijanu odluku i presuditi kao u izreci.

Zagreb, 9. srpnja 2019.

Predsjednica vijeća:
J. Ž., v.r.

ZA TOČNOST OTPRAVKA
Ovlašteni službenik:
Voditelj pisarnice
M. P.